

Min historia kring Ulcerös Kolit och Morbus Chron och min väg runt stomi och bäckenreservoar.
Jag vill varna känsliga tittare/läsare för otäcka bilder.

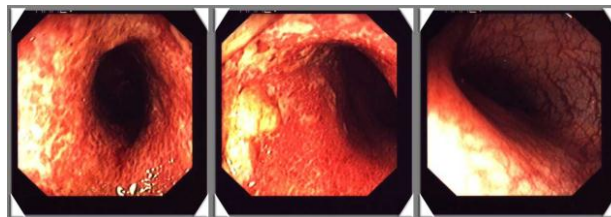
Så här började det → **ULCERÖS KOLIT**

I augusti 1998 var jag ute och red min häst Oliwer. På vägen hem fick jag väldig magknip. Väl hemma blödde jag ur ändtarmen när jag saft på toaletten. Jag ryckte på axlarna och funderade inte mer på det. En vecka senare hände samma sak igen och ytterligare tre dagar senare upprepades proceduren. Sen började jag blöda lite varje dag och min make tvingade mig till läkaren. I slutet av september 1998 konstaterade man att jag led av Ulcerös Proktit (en variant av ulcerös Kolit). Den nedre delen (15-20 cm från ändtarmen och uppåt) var kraftigt inflammerad och jag sattes genast på en dos kortison.

Det tog sex månader innan tarmen var återställd. Jag åt hela tiden inflammationshämmande medel tre gånger om dagen. I ytterligare sex månader fick jag vara symptomfri sedan började tarmen att krångla igen. Den här gången hjälpte inte medicineringsen. Jag åt både kortison (Prednison) och cellgifter (Imurel) plus en hel del inflammationshämmande (Dipentum). Jag fick lägga till penicilin och andra medel också men inget hjälpte. Jag lades in en vecka utan nämnvärda resultat. Min hälsa försämrades stadigt. I oktober 2001 beslutades det att jag skulle bli opererad och jag hamnade på sjukhus igen. Det skulle bli en akut operation men på grund av infektioner fick jag ligga i isoleringssal en vecka innan jag kördes till Västerås Lasarett där operationen skulle äga rum. Operationen innebar att man tog bort hela tjocktarmen. Endast ändtarmen lämnades kvar och den får jag fortfarande medicinerat, tack och lov ger den mig inga problem då medicinen når hela vägen upp i den hopsydd ändtarmen.

Anledningen att man lämnat ändtarmen är för att jag i framtiden ska kunna skapa en bäckenreservoar av tunntarmens nedre del och sedan koppla i hop den med ändtarmen. Då får jag gå på toaletten som alla andra människor igen. Jag vet att en del människor har problem med sina bäckenreservoarer så jag känner inte att det är ett alternativ för mig i dagsläget. Jag är nöjd med de val jag har gjort. Läs mer om hur jag upplever min stomi under "stomi".

Så här kan Ulcerös Kolit se ut, eller var det Crohn?!

Rectum - Sigmorectum – Sigmodeum

Det gula på Rectum och Sigmorectum (ändtarmen) är varbildning. Slemhinnan är irriterad och röd
I sigmodeum (ca 20-30cm upp) kan man se att tarmen blir friskare
Jag vill tacka min läkare för dessa bilder. Tack Jörgen!!

Stomi

Den nionde oktober 2001 (på min dotters femårsdag) låg jag på operationsbordet. Ett nytt liv var på väg!!

Jag vaknade i en sal som var vagt upplyst. Så pigg som jag kände mig hade jag inte känt mig på flera år! Jag var hungrig som en varg men fick inte äta förrän 06.00 och klockan var bara ca 22.00. Det tog dessvärre inte lång stund förrän jag somnade igen. Nästa gång jag vaknade var vid midnatt och jag fick inget att äta ännu. När klockan var 03.00 och jag hade vaknat ett antal gånger och tjtat om att jag var hungrig så fick jag en näringsdryck plus en bunt med tidningar. Jag drack några klunkar och läste en stund innan jag åter somnade igen. En vecka senare var jag hemma igen.

Det tog ett tag innan jag vande mig vid att ha påse på magen. Inte för att den störde mig utan mer för att skötselrutinen inte hade infunnit sig. Jag hade inte svårt att acceptera min nya situation som stomist eftersom skillnaden på hur jag mätte jämfört med innan operationen var så mycket bättre. Krafterna kom tillbaka fortare än jag hade väntat mig. I januari 2002 kunde jag återvända till högskolan igen. Efter att ha varit sjukskriven i åtta månader så var det en härlig känsla att vara tillbaka till livet igen!

Nu har jag varit stomist i några år. Jag får ofta frågan om jag skulle vilja lägga ner min stomi i en Bäckenreservoar (en konstgjord påse på insidan av magen som man kopplar till ändtarmen så man gör sina behov som vanligt igen). Svaret har alltid blivit det samma tidigare - Nej tack!!! Varför ska jag ta bort min lleostomi när den fungerar så bra? Jag kan göra allt som jag har gjort innan jag blev sjuk, visst ser jag annorlunda ut nu men vad gör det när man har fått livet tillbaka?!

Vägen till en förhoppningsvis fungerande Bäckens reservoar

2006-03-04

Nu har funderingarna på att lägga ner stomin till en bäcken reservoar ändå kommit tillslut. Min stomi har alltid haft en konstig form men nu har den börjat krympa och därför är det svårt att få påsarna att sitta kvar. Då tänker jag att om jag kanske ändå riskerar att behöva göra en operation för att få bukt med problemet så kan jag lika gärna gå hela vägen och skaffa bäcken reservoaren som var planerad från början. Det har gått några år och jag kan inte säga annat än att jag har varit nöjd med min stomi och det känns lite konstigt att den kommer att försvinna så småning om. Den räddade livet på mig för några år sedan så det blir nog någon form av saknad... Det kan tyckas konstigt. Jag har svårt att se mig själv utan den. Samtidigt blir det en lättnad att kunna gå på toaletten som alla andra. Jag gissar att det blir täta toalett besök innan bäcken reservoaren har fått sin optimala storlek och man har lärt sig att kontrollera knipnerverna igen. Det är inget jag har behövt göra på länge!

2006-03-29

Idag var det dags att träffa läkaren för att få en remiss till operation. Hon tittade lite på min stomi och konstaterade det jag redan visste, den är väldigt liten, syns nästan inte... Läkaren förklarade lite vad som kommer att hända under operationen, jag fick också med ett häfte hem som beskriver händelseförloppet. Nu är det bara att vänta på remissen och väntetiden kan ligga på upp till tre månader. Jag hinner med en vecka till Rhodos innan det är dags. Det är bara att hoppas att stomin håller någon form så att påsarna sitter kvar!!!

2006-06-21

Efter att ha jagat någon på kirurgavdelningen i Västerås där min operations läkare håller till för att få prata om operationen som ska skapa bäckenreservoaren fick jag till slut tag i en sköterska som bokade tid åt mig hos doktorn. Egentligen skulle jag ha fått vänta till efter sommaren men eftersom jag har så stora problem med att få påsarna att sitta kvar på min krympande somi så fick jag en akut tid. När det är sommar gäller tydligen inte vårdgarantin på 90 dagar räknat från den dagen jag besökte min remiterande läkare.

Just på dagens datum (ovan) så fick jag träffa min operations läkare. Han undersökte min krympande stomi och den alltför blödande ändtarmen. Det blev då bestämt att jag kommer att få min operation gjord i september 2006. Det känns skönt att ha någon form av planering så man inte bara väntar.

Händelseförloppet kommer att bli som så att man till en början skapar bäckenreservoaren och då lägger man till en början upp två stomier så att kroppen hinner läka färdigt i lugn och ro efter ingreppet. De dubbla stomierna kommer jag att få ha i cirka 4-5 månader och doktorn trodde att sjukskrivningstiden borde ligga på cirka en månad efter första operationen. När 4-5 månader har gått kopplar man ihop ändarna under en lokalbedövning. Den bästa nyheten angående den vilande reservoaren är att man inte behöver spola ur den längre utan den kommer att läka ändå. Nu längtar jag till att operationen ska äga rum så att livet kan återgå till det normala igen.

2006-09-01

Eftersom jag fortfarande inte har hört något från sjukhuset angående operationen så tyckte jag att det var dags att kontrollera så de inte har glömt bort mig igen. Naturligtvis har operations kordinatören endast telefontid på onsdagar mellan 08.00-09.00 enligt receptionisten som svarade. På hemsidan däremot hittade jag att tiden ska vara till kl. 10.00 och så hittade jag en epost adress till operations kordinatören också. Nu har jag alltså mailat henne och jag hoppas på svar inom kort. Det känns dock lite osäkert så om jag inte har fått svar innan onsdag nästa vecka så måste jag ringa henne i alla fall. Det känns som en ständig jack och risk att hela tiden hamna mellan stolarna...

2006-09-12

Nu efter att ha talat in ett argt meddelande på operationkordinatörens telefonsvarare så kontaktade hon mig. Den operations tid som jag skulle få i september blir inte längre i september... Varför är jag inte förvånad. Trots att jag har jagat efter att inte bli bortglömd så kändes det verkligen som att jag var helt borta ur rullarna! Nu fick jag till slut tid den 19 oktober enligt operationkordinatörens meddelande på mitt mobilsvar - Spydig var hon också! En månad försenad blir förhoppningsvis operationen av. Jag känner mig inte säker förrän operationen är klar. Det kan fortfarande hända mycket innan det är dags!

2006-10-18

Då var det dags för inskrivning på kirurgavdelning 6 i Västerås. Dagen började med att jag gick till Kemiska laboratoriet kl. 10.00 för de obligatoriska blodproverna. Sen gick jag upp på avdelningen och fick träffa läkare och sjuksköterskor. Jag fick svara på allehanda frågor om min hälsa osv. Någon säng fick jag inte förrän senare på eftermiddagen så jag satt i väntrummet till dess. Lunchen serverades och det blev en flytande lunch med något odefinierbart som trots allt inte smakade så himla illa. Det var faktiskt helt okey.

När jag hade fått min placering i rum 7 och säng 2 så kom återigen en sköterska och tog ett till blodprov. Jag fick order att inte äta något men jag fick dricka näringsdrycker (2 stycken). Dessutom skulle jag dricka 1½ - 2 liter renande vätska så tarmen skulle tömma

sig. Jag fick i mig 1½ liter, sen var det stopp. Detta ska man dricka ett glas var 10:e minut till det är slut... Inte kul. På kvällen var det skrubbnig och rengöring av naveln med medicinsk bensin - det sved kan jag tala om. Den kvällen somnade jag tidigt...

2006-10-19

OPERATIONSDAGEN!!! Dagen jag väntat på så länge var äntligen här och den startade 05.30! Jag fick en näringsdryck och sedan var det bara att hoppa in i duschen igen. Jag fick smärtstillande tabletter i förebyggande syfte. Cirka kl. 08.00 kördes jag ner till uppvaket där narkosläkaren skulle lägga ryggmärgsbedövningen. Efter 3 försök lyckades de få in bedövningen och jag kördes in i operations salen. Där var full aktivitet, jag kläddes in varma långsockor i tjocka tyger (som täcken nästan). Det sattes mer dropp och andra slangar och när klockan närmade sig 08.30-09.00 sade sköterskan till mig att sova gott. Sen sov jag...

Jag vet inte vad klockan var när jag vaknade på uppvaket. Allt är lite dimmigt därifrån. Jag minns att jag mådde illa vid tre tillfällen och att jag ringde hem och meddelade att jag var okey. Jag fick någon näringsdryck. Under natten vaknade jag flera gånger och drack lite näringsdryck och läste en tidning. Det hände inte så mycket mer där den dagen.

2006-10-20

Innan jag kördes upp på kirurgavdelningen igen tyckte sköterskorna att det var dags för mig att kliva ur sängen och stå upp en liten stund. Det gick ganska bra och det var skönt att komma upp och trampa lite. Jag fick inte gå från sängen utan jag fick trampa på stället där jag stod. Kl. 09.00 kördes jag upp till min avdelning. Där var det mer aktivitet. Jag fick återigen kliva ur sängen vid flera tillfällen den dagen. Ryggmärgsbedövningen hade läkarna fått lirka om lite eftersom den inte hade tagit som den skulle men nu fungerade den utmärkt och jag kunde börja äta lite flytande igen. Det var skönt. Magen kom i gång och allt verkade vara på rätt väg. En elev som varit med och sett operationen informerade mig om att de hade börjat ca 09.00-09.30 att operera och vid 15.30 började de sy ihop mig. Det var en stor operation.

2006-10-22

I dag tog man bort ryggmärgs bedövningen. Fy f-n!!! Vilken smärta!!! Det kändes inte när de tog bort den men sen när bedövningen släppte och tabletten skulle ta över smärtlindringen. De framsteg som jag gjort med maten tog tvärstopp. Påsen läckte gång efter annan så stomin blev riktigt irriterad och sönder bränd runt om av avföringen. Nu var jag färdig att ge upp, gråten var inte långt borta. Jag avböjde alla besök för det hade jag inte orkat med i mitt tillstånd. Tillslut var det en sköterska som tog fram en stomi pasta och hon fick påsen att sitta så jag kunde sova på natten till kl. 02.00 då jag fick läckage igen. Den här gången fick jag en annan form av påse och den satt kvar till dagen efter. Jag stannade mest i sängen hela dagen. Allt gjorde för ont.

2006-10-23

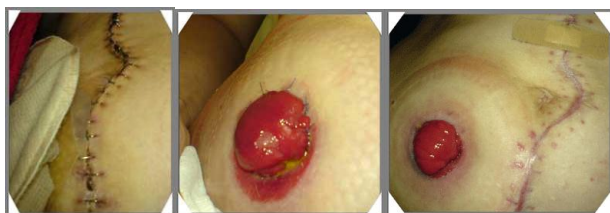
Min födelsedag... Kul att ligga på sjukhus då! Vilket mörker! Jag fick i alla fall besök av svärfars flickvän och av min man och dotter som hade med en chokladbit - mmm gott!. Det kändes i alla fall bättre, Jag fick mer smärtstillande så nu kunde jag gå upp lite mer. Jag försökte vandra i korridorerna så mycket jag orkade. Maten gick det så där med. Jag fick kanske ner ca. 30 % av det som låg på tallriken. Stomiterapeuten Inger Nygren kom upp och vi pratade lite om problemen som varit. Hon hade lite ideer om hur vi skulle lösa dessa. Påsen satt kvar hela dagen...

2006-10-24

När läkarna kom för sin rond så fick jag veta att jag kunde åka hem om jag ville! Vem vill inte det?! Jag blev utskriven efter lunch och min make kom och hämtade mig när jag ätit klart. Jag hade fortfarande inte riktigt fått igång min mage så jag fick inte i mig så mycket mat som man skulle önska. Väl hemma lade jag mig i soffa och njöt av att vara hemma. Meela var också överlycklig så hon låg med mig i soffan. Min dotter blev också jätteglad liksom min man.

2006-10-31

Jag fick åka till stomiterapeuten för att ta bort stygnen. Det kändes!!! Längst ner hade såret blivit infekterat. Men Inger hämtade en bedövnings gele som hjälpte. Jag fick recept på en annan form av påse och på ett pulver så att såret runt stomin skulle läka. Så här i efterhand kan jag se att jag borde ha varit kvar på sjukhuset i åtminstone två dagar till. Min sjukskrivning går ut den 3 november 2006... Jag visste att det inte kommer att fungera så jag begärde förlängning av sjukskrivningen. Nu är jag hemma till den 21 november 2006 i stället. Jag tog lite kort på hur det kan se ut efter operationen. Både med och utan stygn.

2006-11-08

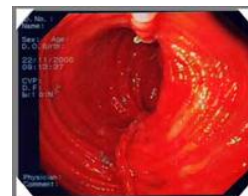
De veckor som gått sedan jag kom hem har varit ett #*XX###*><*#! Jag har haft ont och man känner när maten går igenom tarmen. Är det för stora bitar så tappar man andan! Nu först börjar jag känna att jag orkar med lite mer men jag är långt ifrån bra än. Det blir mycket sova, jag tar små korta promenader med hunden. Det gör fortfarande ont när maten kommer i en viss krök i tarmen. Nu kan jag i alla fall vissa stunder ta fram datorn och ha ork att sitta en liten stund. Det har inte fungerat tidigare. Såret är fortfarande infekterat längst ner men det är bättre nu.

2006-11-21

Idag var det dags för ett återbesök hos min kirurg läkare. Det visade sig att ändringen hade växt ihop lite förmycket i läknings processen. Därför kommer jag att få åka in under morgondagen och fixa detta. Vad nu detta innebär... Jag hade lite funderingar angående tarmstumpen som skickades på analys efter operationen. Det visade sig att de första patologerna som tittade på den trodde att den var infekterad med Chrons sjukdom. Tarmstumpen är skickad vidare till andra patologer som ska undersöka om det stämmer. Han hade inget svar på hur det stod till ännu. I övrigt så mår jag sakta bättre och bättre. Min sjukskrivning blev förlängd till den 21 januari 2007. [Du kan läsa mer om Chrons sjukdom här](#)

2006-11-22

Klockan blev 10.00 och när jag klev in på kirurgmottagningen stod sköterskorna och väntade på mig. Jag blev sövd och man vidgade min ändring med hjälp av en ballong. Jag mätte faktiskt mycket bättre än jag trodde efter ingreppet som tog ca. 10-20 minuter innan jag blev väckt igen. När bedövningen hade gått ur så kom min man och hämtade mig. Han trodde att han skulle hinna med massor i Västerås, tji fick han. Min läkare, dr. Kennet Smedh var vänlig och tog ett kort på hur bäckenreservoaren ser ut. Den läker sakta men säkert. Tackar så mycket Kennet för bilden!

2006-21-12

I dag hade jag feber hela dagen. Det blev alltså en soffdag där jag sov hela dagen. Det visade sig att jag var vaken ca 4-5 timmar på hela dygnet... Inte klokt. Jag undrar var detta kom från?

2006-12-13

Idag var febern borta men jag har i stället fått massor av utslag på hela höger armen! De svider och är som små blåsor. Antagligen en reaktion på febern, konstigt att det bara blev på höger armen. Jag avvaktar och ser vad som händer...

2006-12-15

Jag har hittat ett par stygn till så idag fick stomiterapeuten ta bort dem också. Jag var också till min husläkare med mina utslag som bara har blivit värre. Det visade sig vara Bältros!!! Det tar visst aldrig slut! Mer medicinerat alltså, visserligen bara i 7 dagar.

2006-12-27

Nu har det blivit svårare att få ut den sekret som ska ut ur den läkande ändtarmen så det var dags att "ballonga" tarmen igen. Den här gången tog jag lite hålltider på hur det fungerade. Först måste man fasta helt i 6-7 timmar innan man ska behandlas. Det betyder absolut ingen mat eller dryck under den tiden! Väl på plats i undersökningsrummet så tog förberedelserna ca. 20 minuter. Under den tiden sätter en sköterska en nål i armen. Man får ta av sig på underkroppen och lägga sig på britsen innan dess förstås. När läkaren, i mitt fall Dr. Kennet Smedh, kommer in meddelar han sköterskan hur mycket bedövningsmedel hon ska ge. Det roliga med detta medel är att från det börjar sprutas in i armen så går det riktigt fort till du somnar. Den här gången kommer jag i håg att jag hann säga godnatt när jag såg hur att sprutan började vara tom och sedan sov jag.

Själva "ballongandet" tog ca. 30 minuter. Det stoppas in en ballong i ändtarmen som man blåser upp och med detta vidgar man ändringen. Anledningen till att detta behöver göras är att det när det läker så drar det i hop sig lite för mycket. Detta är inget farligt, bara irriterande eftersom det är problem att få ut -ja, ni vet vad...

Sen återstår själva uppvaknandet vilket tar ca. 30 min det också innan man kan gå från sjukhuset. Jag brukar be sköterskorna om att få en Fortimel näringsdryck när jag vaknar för man är så hungrig så man knappt tar sig till kafeterian. Jag brukar gå dit och fika medan jag väntar på att min man ska hämta mig. Jag kan inte rekommendera att man kör bil efter att ha varit sövd.

2007-01-10

Jag har funderat lite på var mensen tog vägen efter operationen men orkade egentligen inte bry mig så mycket om det. Nu, idag så dök den upp helt oväntat. Ganska skönt dock, då är det åtminstone ett fel mindre att oroa sig för!

2007-01-15

Då var det dags igen. Jag fick skjuts av min make till Kirurgmottagningen för tredje gången. Jag blev som vanligt sövd och min läkare

skred till verket. Den här gången behövde han inte använda ballong för att öppna ändringen, det räckte med fingret blev jag informerad om efteråt. Jag talade om att jag har svårt att få näringen att stanna kvar i kroppen. Jag har gått ner ca. 6-7 kg efter operationen. En dietist blev nerkallad så jag fick några ord med henne. Efter att ha beskrivit min situation så skrev hon ut recept på näringsdrycker till mig. Jag hoppas att det ger resultat. Jag har varit alldeles urlakad eftersom mina flöden i stomin är så stora och vattniga trots att jag äter Dimor (ca. 8 tabletter/dag). Nu får jag vänta lite innan jag får hem näringsdryckerna. De beställs via apoteket. Min sjukskrivning blev förlängd till i mitten av februari.

2007-01-29

Idag har jag fått genomgå en röntgen för att se att Bäckenservoaren var intakt. Jag har fasat för detta för jag trodde att det skulle göra riktigt ont och man får ingen bedövning. Nu kan jag meddela att jag var orolig helt i onödan och det hela gick både fort och mycket bra!

2007-01-30

Jag har nu väntat så länge på svar om jag har Crohns sjukdom så jag beslutade att kontakta kirurgmottagningen för att se om min doktor visste något mer. Tydligen hade han fått svar för länge sedan men ändå inte kontaktat mig. Det var daterat den 22 januari 2007 att han hade skickat en remiss till min medicinläkare att jag har fått diagnosen Crohns sjukdom. Svaret på röntgen hade också kommit in till mottagningen men inte nått min kirurgläkare ännu. När jag blev förbannad för att jag inte fått informationen om diagnosen försökte sköterskan stryka över det hela med att påstå att kirurgläkaren troligtvis väntade på svaret från röntgen. De skulle lägga in alla papper till Kirurgläkaren den dagen så jag skulle få mitt svar skriftligt så fort som möjligt. Detta fick jag naturligtvis acceptera.

2007-02-06

Jag ringde åter kirurgen och frågade efter svaren som fortfarande inte kommit. Det har ju gått en vecka sedan jag påpekade att jag ville få svaren skriftligt. Sköterskan skulle lägga in journalen till min kirurgläkare igen. Jag passade också på att kontakta medicinmottagningen för att se när de skulle höra av sig. De har ju sannerligen fått remissen vid det här laget! Jag påpekade också att jag inte var intresserad av att ha kontakt med läkaren som fått remissen eftersom det var han som från början gav mig fel diagnos 1998. De skulle ordna så att jag fick en annan (kvinnlig) medicinläkare i stället. De hittade till slut remissen och skrev en lapp på den så att "gamla" läkaren ger den "nya" läkaren alla papper som hon behöver.

2007-02-09

Nu har jag ringt kirurgmottagningen igen eftersom jag fortfarande inte har fått svaren. Nu bad jag sköterskan att hon skulle be min kirurgläkare ringa mig snarast. Jag vill veta vad som händer! Sköterskan meddelade att det stod i journalen att jag helst skulle börja medicinera för Crohns sjukdom så fort som möjligt för att den sista operationen skulle kunna genomföras. Hon skulle lämna en lapp på journalen igen!!! Nu var jag ilsken ordentligt. Jag passade också på att ringa medicinmottagningen för nu kändes det som det var lite bråttom att komma igång med alla mediciner.

2007-02-13

Jag ringde medicinmottagningen igen. Sköterskan skulle meddela min medicinläkare att hon skulle kontakta mig igen angående remissen och medicineringen.

2007-02-15

ÄNTLIGEN!!! Idag fick jag brevet som jag väntat på så länge. Exakt så här står det:
"Bästa Anna

Jag är ledsen att det har dröjt med svar men jag var ledig förra veckan.

Undersökningen av bäckenreservoaren såg helt normal ut så kan nu alltså lägga ned din avlastande stomi. Jag skrev även till dr.[...] på medicin-kliniken i Köping angående eventuell efterbehandling, eftersom man vid en diskussion vi hade i januari med patolog har bestämt sig för att det med stor sannolikhet rör sig om en Crohns sjukdom och därför kan det vara viktigt att man ger någon slags underhållsbehandling, någon slags anti-inflammatorisk behandling för att förhindra återfall av sjukdomen nu när man ska lägga ned stomin. Jag ska stöta på kollega [...] igen för att höra hans bedömning men jag sätter upp dig på vår lista för att lägga ned stomin och så fort vi har fått hans besked så lägger vi ned stomin och det bör kunna bli nu i slutet av februari.

Har du inte hört någonting inom två veckor, får du kontakta vår kontaktsköterska på tfn [...]."

Frågan är vad detta betyder?!? Nästa gång om jag får problem vilken sjukdom är det då??? Ja ja, Vad ska man göra? Jo just ja! Medecinläkaren ringde och pratade in på mitt mobil svar. Hon skulle prova ringa mig under morgondagen för att diskutera medicineringen. Ett plus till henne!

2007-02-19

Jag ringde kirurgmottagningen för min sjukskrivning börjar gå ut så jag behöver förlänga den. Jag är alldeles för omtumlad för att kunna börja jobba ännu. Jag sover inte som jag ska och stomin har rikligt med flöden ingen så jag är trött och sliten. Jag bad sköterskan att kirurgläkaren ringer mig. Jag ringde även medicinmottagningen eftersom min med. läkare inte kontaktade mig under fredagen som hon skulle. Sköterskan lämnade en lapp till henne och inom några timmar ringde hon faktiskt tillbaka. Nu är det bestämt att jag ska börja med 25 mg Azatioprin (1 tablett) till kvällen. Så ska jag ta i tre dagar och sedan ska jag öka på medicineringen med en tablett på morgonen också. Så då var det påbörjat då, med start idag! Jag bad medicinmottagningen skicka hela min journal till mig vilket de skulle göra.

2007-02-20

För säkerhets skull ringde jag kirurgmottagningen om min sjukskrivning igen. Sköterskan meddelade att hon hade sett min journal inne hos kirurgläkaren under gårdagen så mitt intyg var på väg. Min erfarenhet av administrationen på kirurgmottagningen är ju inte direkt bra. Jag passade på att be om hela journalen från kirurgmottagningen också.

2007-02-22

Inget sjukintyg i brevlådan i dag heller. Det är inte sant!!! Jag ringde naturligtvis kirurgmottagningen igen, något irriterad ännu en gång! Sköterskan skulle lägga in journalen igen, hon bad om ursäkt för att jag inte hade fått det ännu. Sade ännu en gång att jag ville att kirurgläkaren skulle ringa mig. Han kunde ringa när som helst under kvällen.

2007-02-23

Ingen telefonsamtal nu heller och inget intyg heller. Det är inte klokt! Vet de om att de har patienter? Jag ringde till kirurgmottagningen igen och den här gången var jag helt galen. Jag sade till sköterskan att nu får de se till att intyget blir verklighet för jag kommer att hämta det i receptionen innan 14.00 då de stänger 14.00 på fredagar enligt sköterskan. Jag sade än en gång att kirurgläkaren skulle ringa mig. Kl. 13.00 ringde sköterskan och meddelade att intyget gick att hämta i receptionen så vi åkte ca. 8 mil för att hämta sjukintyget.

2007-02-26

Tro det eller ej! Min kirurgläkare ringde mig nu på kvällen!!! I och för sig så var det inte så roliga nyheter han kom med. Han undrade om jag hade påbörjat min medicinering. -Visst, sade jag. Det var ju riktigt viktigt för att jag skulle kunna genomgå operationen enligt en av alla sköterskor som jag hade kontakt med. Nu visade det sig att jag inte alls skulle ha påbörjat medicineringen med Azatioprin innan operationen. Han skulle kontrollera något med min medicinläkare så han fick namn och nummer till henne och medicinmottagningen sen skulle han höra av sig under morgondagen igen.

2007-02-28

Ingen kirurgläkare har hört av sig ännu. Det fick en sköterska ta hand om. Jag skulle inte fortsätta ta Azatioprin. På grund av detta, gissar jag mår jag riktigt illa. Det verkar som jag blir avgiftad. Jag har mått illa sedan jag slutade med medicineringen. Jag hoppas det inte håller i sig så länge...

2007-03-01

Sköterskan som planerar operationerna ringde mig och ville ändra min operationstid. Hon undrade om jag kunde ta en operationstid den 8 mars i stället för den tid jag fått den 6 mars. -Det går inte, blev mitt svar. Nu hade vi ordnat med barnvakt till vår dotter om nätterna när min man jobbade.

2007-03-05

Då var det dags att skriva in sig för operationen i morgon. Kl. 10.00 började jag med att ta de obligatoriska proverna plus de prover som medicinmottagningen ville att jag skulle ta på Kemiska laboratoriet. Sen bar det iväg till avdelning 6. Det fanns inget rum till mig så jag fick korsa i ett mottagningsrum, utan tillgång till skåp och telefon. Jag träffade narkosläkare, den kirurgläkare som skulle göra operationen (min ordinarie var upptagen med en annan operation). Innan läggning fick jag tvätta naveln med medicinsk bensin och sedan ta en riktig dusch.

2007-03-06

Jag hade ingen tid för när operationen skulle bli av men jag började dagen med att duscha. Sköterskorna förberedde mig med en nål i armen som narkos sköterskorna skulle kunna använda. Sedan var det bara att vänta. Kl. 11.50 fick jag säng 2 i sal 11. Telefonen blev installerad och jag fick veta att operationen skulle äga rum 12.20 ungefär. Jag ringde de nödvändiga samtalen till familjen och meddelade förändringen och sedan var det bara att byta kläder inför operationen. Jag kom tillbaka till avdelningen ca. 17.00 igen. Jag

mådde lite illa men fick medicin mot detta. Jag provade dricka lite näringsdryck men det slutade med att illamåendet tog överhanden och allt kom upp. Då gav jag upp. Jag fick en suppa mot illamåendet och somnade ganska snart. Jag vaknade varannan timme och gick på toaletten hela natten. Det var lite jobbigt.

2007-03-07

Jag vill hem så fort som möjligt så jag började dagen med en promenad i korridoren till sällskap hade jag en näringsdryck. Dagen fortsatte den vägen och jag fick äta soppa på kvällen. Inget spår av illamående ännu. Under natten fick jag sova ca 3 timmar i sträck vid två tillfällen. Det tar sig.

2007-03-08

Jag fortsatte den här dagen i samma anda som gårdagen. Skillnaden var att jag kunde äta kräm till frukost. Till kvällen fick jag äta riktig sjukhusmat. Det smakade riktigt bra. Vid ett tillfälle under natten fick jag sova 4 timmar i sträck, sen var det tillbaka till varannan timme igen. En sköterska visade mig hur man tar sprutor mot blodpropp för det får jag göra själv om jag får åka hem under morgondagen.

2007-03-09

Idag blev jag utskriven från sjukhuset och fick åka hem. Det kändes bra. Nu fick jag med mig två sprutor mot blodpropp hem. Jag vågade absolut inte ta sprutorna själv så jag ringde min granne som är Undersköterska. Hon ställde upp och hjälpte mig och det tackar jag för! På natten var jag vaken varannan timme och var på toaletten, det gjorde ont i magen och jag kände att jag hade lite gaser som jag inte kunde fisa ut. Jag vet inte hur man gör faktiskt vilket är lite konstigt. Det får jag öva mer på. Så här ser såret ut nu, både med och utan bandage. När man sedan tar bort suturen så klipper man lite under "flärpen" och sedan drar du i knuten så följer allt med. Det är en lite fiffig lösning på stygn. Jag har inte sett eller hört om något liknande förut. Det är säkert inte så ovanligt men man blir lite imponerad när man ser vad som kan göras med människokroppen. Jag hoppas att allt läker fort så att vardagen kan återgå till det normala. Jag känner att jag inte riktigt är färdig ännu. Magen är lite svullen och jag får fortfarande gå på toaletten för ofta. Jag tränar och övar så att jag snart ska kunna hålla mig lite längre än jag kan nu i alla fall.

2007-03-12

Jag ringde åter medicinmottagningen och kirurgmottagningen. Bad dem skicka journalerna igen. Meddelade även medicinmottagningen att jag ville helst träffa min medicinläkare angående medicineringen för Crohns sjukdom igen. Lite senare ringde min medicinläkare och vi bestämde hur jag ska börja medicinera den 26 mars igen. Prover skulle jag börja ta veckan efter detta. Hon bad om ursäkt för att jag inte fått journalerna ännu.

2007-03-16

Idag damp journalerna från medicinmottagningen ner i brevlådan. De var efterlängttade. Nu är det bara journalerna från kirurgmottagningen kvar... Eftersom de inte lär komma idag så ringer jag kirurgmottagningen på måndag igen!

2007-03-26

Idag ryker stygnen! Nu hade såret läkt så bra att det var dags att ta bort tråden. Jag var riktigt nervös! Flärpen hade nästan växt in under huden så jag misstänkte att det skulle göra riktigt ont. Där fick jag faktiskt fel! Sköterskan var så försiktig och fast det var första gången hon tog bort den här formen av stygn så kändes det inte alls. Tackar för det! Det var ju kul att svettas i onödan för en gångs skull!

Jag har fortfarande inte fått journalerna från kirurgmottagningen. Det är inte klokt!!! Jag ringde därför igen och fick prata med en sköterska. Jag informerade henne om att jag faktiskt har bett om journalerna redan den 19 februari första gången, efter att sköterskan gav mig information om att det i bland kan ta lite tid. Men va f-n!!! Hur lång tid kan det ta??? Bad att få prata med min kirurgläkare angående fortsatt sjukskrivning - fick en teleföretid i alla fall till på onsdag... I dag fick jag också börja med en ny omgång av medicinering med Azatioprin. Vi startar med 25 mg varje morgon sen får vi hoppas att det går bra!

2007-03-27

ÄNTLIGEN!!! Idag måste vara min lyckodag! JOURNALEN FRÅN KIRURGMOTTAGNINGEN ÄR HÄR!!! Helt otroligt! Tyvärr finns inga operationsberättelser med... Behöver jag säga mer... Jag orkar inte jaga dem om detta också riktigt än...

2007-03-28

I dag ringde faktiskt min senaste Kirurgläkare. Det verkar vara bättre ordning på den här kirurgen än vad det var på den andra! Hon skulle i alla fall ordna sjukintyg som ska gälla fram till vår återträff. Det är bra för det behövs fortfarande även om jag är på bättringsvägen.

2007-04-02

Nu har jag mått illa ända sedan jag började ta medicinen. Jag ringde till medicinmottagningen och bad att min medicinläkare ringa mig. Hon ringde tillbaka senare och jag berättade att jag mår illa hela tiden. Tydligt kan det ta någon vecka för kroppen att acceptera medicinen så hon tyckte att vi skulle försöka en vecka till. Om jag fortfarande mår dålig om en vecka så ska jag höra av mig igen. I morgon ska jag ta imurel prover för att se om min kropp tål Azatioprin. Detta ska jag sedan göra varje vecka i 8 veckor (jag har 3 tider bokade redan).

2007-04-10

Jag ringde och sökte min medicinläkare igen för jag mår fortfarande illa när jag har tagit Azatioprin. Det var bara natten till annandag påsk som jag undslapp illamåendet. När hon ringde upp mig igen så informerade jag henne om utvecklingen och hon tyckte att jag skulle fortsätta en vecka till eftersom det var en natt som jag inte mått illa. Vi bestämde att hon skulle ringa mig den 16 april igen. Jag bad henne förlänga sjukskrivningen eftersom jag mår för illa av medicinen för att kunna jobba och det skulle hon göra.

2007-04-11

Återbesöket hos kirurgläkaren gick bra förutom att vi fick vänta EN TIMME! på att få komma in. Såret har läkt som det ska och hon kunde inte känna några konstiga saker i magen vilket var lovande. Jag mår ovanligt bra så vi passade på att ströva lite i Västerås när vi ändå var där. Det blev en härlig måltid på Pizza Hut!

2007-04-12

Eftersom min ena syster från Malmö var på besök så passade vi på att åka till den syster som fortfarande bor i krokarna så de kunde få träffas innan hon åker tillbaka till Malmö igen. Det visade sig att min systerson var något snuvig och lite hostig. Inget märkvärdigt utan som barn kan vara den här årstiden. Gissa vem som hade ont i halsen på kvällen... Jodå, fort gick det att bli förkyld. Det hade jag inte räknat med! J-la medicin!!! Nu är det bevisat - Azatioprin fungerar så långt i alla fall, immunförsvaret är satt ur spel... Nu får jag vara mer än försiktig med sjuka och förkylda människor!!! Jobbigt...

2007-04-13

Eftersom jag inte har mått illa på grund av medicinen på ett tag så beslöt jag mig för att öka dosen Azatioprin till 50 mg/dag. 25 mg på morgonen och 25 mg på kvällen. Då är vi på väg när medicinläkaren ringer på måndag. Har fortfarande ont i halsen. Jag har inte fått sjukskrivningspappret ännu... Hoppas inte hon har glömt det...

2007-04-16

Nu har jag väntat hela dagen och ingen läkare har ringt!!! Jag har inte fått mina sjukskrivningspapper heller!!! Jag får ta det med dem i morgon när jag ska in och ta prover. Min förkylning har blivit sämre, jag hostar så tarmarna (de som finns kvar) håller på att ramla ut! Jag ska passa på att ta upp detta också med läkaren i morgon. Undrar om jag behöver ha penicilin nu när immunförsvaret inte fungerar riktigt som det ska? Hostmedicin behöver jag i alla fall för det hjälper inte med receptfria...

2007-04-17

DET ÄR INTE SANT!!! Min läkare är inte här idag och hon kommer inte förrän på torsdag. Jag vägrar hosta som jag gör till på torsdag så en sköterska skulle kolla upp om jag kunde få hostmedicin utskrivet av någon annan läkare på medicinmottagningen. Jag skulle gå tillbaka dit efter provtagningen vilket jag gjorde. En annan sköterska blev tillfrågad om ärendet och hon kunde inte göra något utan hänvisade mig till min husläkare! Då bad jag henne ringa ner till mottagningen och förbereda vägen för mig för chansen att få träffa min husläkare där så här sent på förmiddagen är obefintlig. Naturligtvis fick hon inte tag i någon på mottagningen så hon skickade med en lapp...

Vi traskade ner på mottagningen och fick svaret - Nej, de kan inte bara skicka ner er med en lapp!!! Man måste ringa först. Till slut skulle sköterskan i alla fall ringa medicinmottagningen och sedan hjälpa mig. Det hela slutade med att hon inte fick tag i medicinmottagningen men jag fick träffa en tillfällig läkare med ett outtalbart namn. Efter 3 timmar med dubbla provtagningar och jagandes fick jag i alla fall med mig Molipect hostmedicin. Vilken dag!!!

2007-04-19

Tro det eller ej... Min medicinläkare ringde mig äntligen. Jag informerade henne om läget och talade om att jag väntade hela måndagen på att hon skulle ringa mig vilket hon inte alls verkade komma i håg. Hon hade inte heller kommit i håg sjuktyget och nu skulle hon skicka det i alla fall. Förhoppningsvis kommer det nästa vecka. Jag verkar inte behöva penicilin för jag börjar sakta må bättre. Hostan finns kvar men avtar sakta men säkert. Snuvan börjar också ge sig. Jag får sova längre och längre om natten och jag mår inte illa av Azatioprin heller. Därför tyckte hon att jag skulle öka medicineringen till 150 mg/dag. Då får jag ta 50 mg till natten i stället för 25 mg. Jag börjar med det i morgon... Orkar inte idag... Jag måste dessutom hämta mer på apoteket också. Åh, gör det i morgon eller på lördag... Får ringa om nya provtagningstider också, men det gör jag på måndag...

2007-04-23

Min medicinläkare ringde. Jag informerade henne om att jag har ont i magen. Det visade sig att mina levervärden hade börjat gå uppåt och det fortsatte stadigt åt samma håll. Hon tyckte jag skulle sluta med Azatioprin direkt och sedan avvakta för att se om det magonda gav med sig. Sagt och gjort. Nu får vi se hur det går.

2007-04-27

Igår när jag satt på toa som kom det lite blod. Det droppade inte men jag märkte det när jag satt på toa. Jag ringde min medicinläkare och det blev bestämt att jag ska åka in på kirurgen i Köping på Måndag för att se hur det ser ut. Förberedelserna hämtar jag ut på apoteket. Det blir klyx på söndag kväll (jag får alltså inte äta efter 18.00, vi som får hem folk på grillat! Jag får i alla fall ta flytande...), och sedan blir det klyx på måndag morgon innan besöket.

2007-04-30

Nu har jag kommit hem från besöket hos läkaren. Det visade sig att jag har ett litet skov (sårigt och varit). Jag behöver i alla fall inte ta kortison ännu. Jag får prova en annan medicin som heter Puri-Nethol 25 mg morgon till att börja med i 4 dagar. Sen ska jag öka dosen till 25 mg morgon och 25 mg kväll. Biverkningarna är inte att leka med! Lyssna på det här!!! Mindre vanliga dvs. Färre än 1 person på 100. " Annorexi (aptitlöshet), utveckling av elakkartad tumörsjukdom." Man får heller inte dela tablett vilken jag kommer att få göra när jag äter 25 mg eftersom 1 tablett innehåller 50 mg. Om man kommer i kontakt med en trasig tablett står det "Om du eller din vårdare hanterar sönderdelade tabletter tvätta händerna omedelbart." Vad ska man tro om detta??? Det är ju bara att hoppas att de fungerar i alla fall annars blir det sprutor på sjukhuset.

2007-05-08

Den nya medicinen verkar fungera som det ser ut. Bäckrenservoaren verkar också vara som den ska så i dag börjar jag jobba heltid igen! Härligt efter nästan 7 månaders frånvaro! Det enda som kan tänkas störa friden har inte med operationerna att göra i alla fall utan då är det min nya diagnos, Morbus Crohn, som ställer till det. Så med andra ord kan man säga att resan från stomi till en fungerande bäckenreservoar är slut nu. Jag hoppas att mina erfarenheter och min resväg kan hjälpa andra med samma resa framför sig. Det som händer med min sjukdom får ni läsa om på sidan Ulcerös Kolit/Morbus Crohn. Här kommer också en sista bild på äret efter stomin. Jag tackar här för mig! //Anna

VISSTE NI ATT

På 1800-talet närmare bestämt år 1809 gjordes den första bukoperationen! Den utfördes av en läkare som hete Ephraim Mc Dowell. Han avlägsnade en totalt 11 kilo tung tumör ur buken på en 45 årig kvinna. Hon levde faktiskt till hon blev 78 år. OPERATIONEN GJORDES UTAN BEDÖVNING!!! Den du med socker på... hämtat från hemsidan den 14 februari 2006: "<http://ilico.nu/public/dokument.php?art=560&parent01=4&parent02=557&parent03=>" Tyvärr finns sidan inte kvar där längre.

Så här blev det. Dagsanteckningar om livet med Morbus Chron

De första anteckningarna finns längst ner.

2012-11-13 Måndag

Jag sitter och jobbar med hemsidan och upptäcker hur lång tid det har gått sedan jag gick igenom allt med sjukdomen. Nu har jag levt med min bäckenreservoar och upptäcker att medicineringen faktiskt har fungerat mer än bra i flera år. Jag har inte varit sängliggande på grund av min sjukdom på många år och läkarbesöken har uteblivit. Tiden går väldigt fort.

Undrar om det beror på att jag känner min kropp så väl nu så jag vet när det är dags att sätta in den medicinering som behövs i rätt tid. Det kan också bero på att jag trivs så väldigt bra med min vardag, jag är mer säker på mig själv, vet vad jag klarar av och min framtid är ljus. Jag är lika lycklig varje dag jag får vakna upp, känna hälsan i kroppen och verkligen upptäcka att jag lever mitt liv precis som jag vill ha det med en underbar familj och härliga vänner. Jag vet vad jag vill göra och jag vet att jag kommer att hamna där det är tänkt att jag ska vara. Jag är på väg att hitta min fortsatta väg. Det är verkligen häftigt att få känna sig frisk, känna hur orken pirrar i benen och få uppleva gemenskapen jag orkar vara delaktig i. Livet är bara helt fantastiskt underbart!

2011-04-17 Söndag

Under de senaste månaderna har tiden hunnit ifatt mig. Det har varit mycket att stå i sedan min styvmor gick bort i cancer. Jag och mina systrar fick ärva hennes hus som var ganska eftersatt. Sen hennes bortgång har jag och mina systrar tömt huset och nu i februari 2011 blev det äntligen sålt. Allt arbete det har medfört samt en dotter i värsta tonåren har gjort slut på krafterna. Nu när allt börjar räta till sig säger magen ifrån. Bäckenservoaren blöder och tröttheten är tillbaka. Jag försöker att få en stabil tillvaro med jobb och familj men det är svårt att acceptera att jag inte har samma ork som tidigare. Jag har ju haft fördelen att få må mer än bra i nästan 2 år. Nu försöker jag ta nya tag, släppa några måsten och jobba lite mer hemifrån än tidigare för att få den extra sovtimmen som jag annars tillbringar i bilen på vägen till jobbet i Eskilstuna. Det är tur att jag har en så förstående chef och helt underbara kollegor. Det hjälper mig att tillfriskna.

Jag har lämnat prover och väntar på att läkaren ska kontakta mig. Samtidigt har jag ökat på medicineringen med Ciprofloxacin, en form av penicilin, Pentasa suppar är ett måste just nu. Jag hoppas på att slippa Kortison i alla fall. Jag kämpar på och vilar mycket. Det är tur att min älskade Meela är så tålmodig för hon får inte den uppmärksamhet och motion hon behöver. Hon tar det med ro och bryr sig inte så mycket. Tack och lov får hon följa med mig till jobbet. Så underbart tålmodiga är både min chef och mina kollegor. Jag vet att jag är lyckligt lottad och jag är verkligen glad att leva det liv jag lever trots min sjukdom. Den kommer aldrig att besegra mig! Jag kommer att ta mig ur denna svacka och då är jag ännu starkare!

Utbildningen till hundfysioterapeut jag påbörjade har jag lagt på hyllan. Det är osäkert om jag kommer att slutföra utbildningen. Den fick inte plats i mitt liv när så mycket annat hände. Sen fick jag ett jobb jag verkligen älskar och som passar mig väldigt bra. Det är många saker som jag aldrig väntade mig skulle hända som faktiskt hände under slutet av 2010. Det är tur jag har en så underbar make och jag älskar verkligen min dotter som är mitt liv fast hon har en del tonårsfasoner för sig. Jag kan inte tänka mig ett annat liv än det jag lever just nu, på grund av människorna jag har runt mig.

2010-08-09 Måndag

Nu har jag varit i full gång och mått helt suveränt i över ett år. Jag ser en strålande framtid med ett fungerande och superbra jobb där jag får möjlighet att växa och samtidigt må bra. De har förståelse för att jag har speciella behov och stöttar mig hela vägen.

Under året som gått har jag hunnit med att gå en Starta eget kurs, börjat plugga till Equi Care Hundfysioterapeut och fått ett underbart jobb. Jag kommer att starta ett företag på hobbynivå där jag får utöva mina tjänster som hundfysioterapeut och företaget kommer att heta Mälardalens Hundfys. Jag kommer att ha Kolsva som min bas för verksamheten, exakt vilken besöksadress det blir kan ni så småningom se på företagets hemsida (www.malardalenshundfys.se).

2009-02-15 Söndag

Som vanligt med kroniska sjukdomar så går det i bland bra och i bland mår man sämre. I somras blev jag sämre igen. Stressen på jobbet, byte av arbetsuppgifter och ökad arbetstid till 100 % tog ut sin rätt. Sakta blev jag sämre igen. Som vanligt ville jag inte erkänna detta utan fortsatte heltid ett tag. Till slut gick det inte utan jag fick gå ner till 75 % igen. Efter semestern gick det inte alls längre, jag blev helt sjukskriven igen. Nu går dagarna lite lättare igen men jag har inte energi att riktigt jobba ännu. Ett tag sov jag flera timmar varje dag och stackars Meela fick gå ut för att göra sina behov. Hon höll tålmodigt ett öga på mig och sov lika mycket som mig. Nu sover jag tack och lov inte varje dag och promenaderna är i bland lite längre än bara en behovs rastning. Jag blir fort trött i kroppen. Det känns ungefär som att träna stenhårt i flera timmar så när man väl är hemma så orkar kroppen absolut inget annat än att vila. Det är till och med jobbigt att lyfta armen och att andas! Så kan jag bli efter en promenad på 30 minuter och sedan sover jag en stund.

Jag har fått tillbaka min första läkare och just nu har jag ingen medicinering för magproblemen. Det kan nämligen bli två olika sorters problem och dessa kräver olika behandling. Just nu håller läkaren på att utreda vilket av problemen jag har besvär med just nu. Blodprover och yttlig undersökning samt samtal har vi avklarat. Det som är konstaterat är att min sänka är lite hög och det tyder på en infektion någonstans. Nästa undersökning blir med endoskopi. Hittar läkaren inga problem där så går vi vidare till att svälja en kamerakapsel. Då blir det en resa till Uppsala. Nu är vi i alla fall på väg någonsångtans! Jag vill börja jobba igen!

2008-06-03 Tisdag

Den 23 maj var min sista sjukskrivningsdag på över ett år! Nu kan jag jobba heltid om jag får arbetsuppgifter som inte stressar. Det är så skönt att vara tillbaka och jag har upptäckt att så frisk som jag känner mig just nu har jag inte varit sedan 1998. Tidigare har jag tyckt att jag har mått bra, visst fick jag vila mer än vanligt men det har jag inte förstått förrän efteråt. De sista veckorna när jag jobbade

75 % och då började jag promenera vilket gjorde att jag gick ner i byx storlek, dock inte i vikt. Jag orkade med hela dagarna och gör det fortfarande fast jag jobbar heltid. Däremot så måste jag hela tiden vara medveten om att minsta stress kan utlösa en krasch och därför måste jag stå på mig och våga säga ifrån när jag känner att det blir förmycket både privat och på jobbet. Det bästa just nu är att jag känner att man lyssnar på mig och även om arbetsgivaren gärna vill att jag ska göra mer så har de förståelse för min utsatta situation. Det sista som får hända är att bäcken reservoaren börjar krångla för jag vill absolut, under inga omständigheter ha en stomi igen. Livet är bara underbart! JAG ÄR TILLBAKA!!!

2008-04-13 Söndag

Det är så skönt att kunna säga att jag blir bättre och bättre för varje dag som går. Jag för dagbok för hur många gånger jag behöver gå på hemlighuset och hur många förstoppningstabletter jag tar varje dag. Om jag mår sämre någon dag så skriver jag upp det också bara för att kunna se hur mycket bättre jag mår jämfört med tidigare. Det är också lättare att hålla koll på om magen blir sämre så det inte behöver gå för långt innan jag söker läkarhjälp. Nu klarar magen av större förkylningar utan att braka ihop.

Just nu jobbar jag 50 % och det går jättebra. Min arbetsgivare har förstått nödvändigheten med att ha ett stressfritt arbete och därför kommer jag snart att gå upp på 75 %. Det känns som jag är på väg till ett fullvärdigt liv igen. Jag orkar mer för varje dag som går och min omgivning har ställt upp till 100 %. Det känns som jag har tur. Framför allt så är det lättare för min omgivning att förstå situationen eftersom jag är så öppen med mina begränsningar. När alla förstår så känns det inte som sjukdomen begränsar mitt liv utan jag kan se mig arbeta och må bra till jag är 65 år. Så har det inte alltid varit tidigare så jag är lyckligt lottad. Nu nalkas sommaren och jag längtar till semestern så jag får hälsa på mina syskon och min mamma i Skåne! En hel vecka har jag planerat våldgästa dem! Syster nummer 4 i skaran väntar smått så jag kommer att få se henne i all sin glans! Rund och go! Livet leker!!! Trevlig sommar!!!

2007-10-05 Fredag

Nu börjar jag se ljuset i tunneln igen. Det har varit väldigt jobbigt att få ordning på magen den här gången. Det började med att de mediciner jag fick gjorde att jag mådde dåligt. Jag orkade ingenting och levervärderna hoppade upp och ner. När min läkare hade semester ringde en annan läkare upp mig och han tyckte att proverna (som var 3 veckor gamla) var dåliga. Han ville att jag skulle sluta med Puri Nethol tablettorna genast och Colifoamen skulle jag vila från den också. Jag fick åka in och ta prover igen samma dag och på söndagen efter hörde han av sig igen. Nu såg proverna bra ut och han frågade hur jag mådde utan mediciner. Jag informerade om att jag faktiskt kände mig mycket bättre utan dem så han tyckte att jag kunde ta en paus och vara utan ett tag till.

Det gick en vecka och sedan fick jag mens och med den kom problemen igen. Jag fick problem med blödningar, var och kramper. Då fick jag åka in på en endoskopi (de går in med kamera i tarmen). Bilderna visade vad jag redan visste men det var inte så illa som jag befارade. Man såg spår efter blödningar som läkt ut, och pågående små sprickor som blödde lite. Jag blev ordinerad nya mediciner, Flagyl - någon form av antibiotika om jag har förstått saken rätt. Det som hände var att tarmen lugnade ner sig med tiden och nästa mens kom och med den mer blod och var. Jag kontaktade läkaren igen förra veckan och vi kom överens om att minska Dimoren lite och lägga till Colifoam.

Nu verkar tarmen ha hämtat sig efter senaste menssen, fortare än vanligt dessutom. Jag har börjat orka promenera mer. Vilket har gjort att jag även orkar vara uppe mer och göra olika saker utan att däck i soffan så fort jag tänker på hemsysslor och liknande. Något som jag inte heller har tänkt så mycket på när jag har varit bunden vid soffan är magmuskulerna och det resulterade i ett riktigt ryggskott! Jag fick börja hos sjukgymnast som tyckte jag skulle köpa en gymnastikboll. Hon påpekade att när de har skurit så mycket i min mage så blir musklerna försvagade och förstörda. Det måste man öva upp. Sagt och gjort. Jag känner att även ryggen mår bättre än tidigare. Jag lyckades till och med bära en 15 kg tung hundmatssäck till bilen utan att bryta ihop, men det kändes. Äntligen tycker jag att vardagen börjar komma på rätt köl igen, jag hoppas kunna vara tillbaka på jobbet, halvtid visserligen, redan i slutet av oktober. Det är en fröjd att ha kommit så långt! Nu får ni alla vara med och hålla en tumme för att min hälsa håller sig stabil och att den blir bättre igen. Jag ser i alla fall ljuset!!!

2007-06-15 Fredag

Så nu är jag helt sjukskriven igen. Jag hann jobba heltid i fyra dagar sen fick jag gå ner på halvtid. Tyvärr blev jag bara sämre så efter att ha jobbat halvtid i tre veckor så blev jag helt sjukskriven igen. Så nu är vi tillbaka till början, provar nya mediciner och mycket vila. Medicin läkaren fortsätter att vara dålig att höra av sig - Hennes kommentar "Konstigt att det alltid drabbar samma personer..."

2007-05-13 Söndag

Så nu är jag tillbaka till arbetet med nya förutsättningar. Jag har jobbat heltid i fyra dagar och även om det har varit jobbigt till och från så har det varit skönt! I torsdags när jag kom hem från jobbet så blödde jag. Alltså är det min chron som protesterar! Jag tog i för mycket innan den nya medicinen (Puri-Nethol) har börjat verka som den ska. Jag ökade också dosen i fredags morse så nu äter jag 50 mg på morgonen och 25 mg på kvällen. Jag kontaktade också min medicin läkare i fredags och hon ordinerade halv sjukskrivning från och med Måndag och jag kommer att få en till medicin som jag ska ta från "fel ände!" Vi väntar med kortison och hoppas att Puri-Netholen börjar göra sitt.